

Cílem této práce je poskytnout zevrubný typologický popis staroanglických a stredoanglických sloves, která vykazovala schopnost být součástí neosobních konstrukcí a nastínit jejich historický vývoj až k bodu jejich zániku v období angličtiny rane moderní. Slovesa jsou kategorizována na základe svých jak gramatických, tak sémantických vlastností. Zároveň se tato práce pokouší vytvořit spojitost mezi osobním a neosobním užitím každého jednotlivého slovesa. Činí tak skrze a na základe informací získaných studiem odborné literatury v kombinaci s příklady získanými z původních písemných zdrojů vybraných z hesel prekladových slovníků staré a střední angličtiny. V návaznosti na výsledky srovnávací analýzy mezi slovesy obou historických období se práce snaží zmapovat pozvolný ústup neosobních konstrukcí, který vnímá jako důsledek, či spíše průvodní jev, série morfosyntaktických změn, které se udály v rozmezí rane a pozdne stredoanglického období a které vyústily v proměnu angličtiny z jazyka vysoce flektivního, tedy syntetického, do současného gramatického systému analytického.